

Spoštovani farani!

Tretji mesec – sušec (marec) je že potrkal na naša vrata. S seboj prinaša vse, kar spada k temu obdobju leta. Zima se poslavlja, pa se spet ne bi poslovila…, tudi pusta smo dostojno pokopali. Poudarjali smo: vsi se poveselimo, da se bomo potem mogli s prihodom postnega časa vsi spokoriti. Na pepelnico in skozi ves postni čas bodo besede »Speobrnite se« sestavni del bogoslužja. Veljajo za vse nas. Speobrnjenje pomeni spremeniti način mišljenja, presojanja in vrednotenja.

Spreobrnjenje je proces, s katerim se moramo resno spoprijeti, se ga okleniti, če hočemo spremeniti svojo notranjo podobo. Jezusov klic k spreobrnjenju ni zastarel, saj je Božja beseda vedno živa in dejavna. Rešiti nas hoče odvisnosti od greha in raznih slabih navad ter nam vliti novega poguma in upanja za novo življenje. Brez spreobrnjenja ni prihodnosti.

Že preroki v Stari zavezi so vedno znova klicali ljudi k spreobrnjenju. S tem niso mislili le na zunanje spokorne vaje, ampak na življenjsko usmeritev k Bogu. Pot nazaj k Bogu je le tedaj prava, če se človek odvrne od slabih nagnjenj, od greha, od

sebičnosti, od mlačnega in neurejenega duhovnega življenja, ter se posveti Bogu in sočloveku z deli pravičnosti, dobrote, resnice, pomoči, velikodušnosti in usmiljenja. Nihče ne more sam in z lastno močjo spremeniti svojega življenja. Samo Bog nam more dati novega duhu in novo srce ter nov način mišljenja, presojanja, govorjenja in delovanja.
V trgovini včasih rečemo: Lepo mi to zavijte. Kolikokrat je embalaža lepša in dražja kot stvar sama. Bog ne potrebuje našega celofana in okrasne pentlje. Potrebuje nas same in hoče, naj bomo vedno bolj prečiščeni. Tega pa ni brez spreobrnjenja.
Postni čas nas vabi, naj v molitvi obnovimo svoje krstne zaobljube. Spomnimo se, da smo s krstom odšli iz suženjstva v svobodo, iz puščave greha v obljubljeno božje kraljestvo. To morda spominja na malo težjo miselno vajo, vendar pa je življenje v veri veliko več kot le uporabljanje moči pozitivnega mišljenja. Ko se osredotočimo na Kristusa, usmerimo svojo pozornost na naš novi položaj v njem in odpremo srce za resnico o tem, kar je Bog storil za nas.

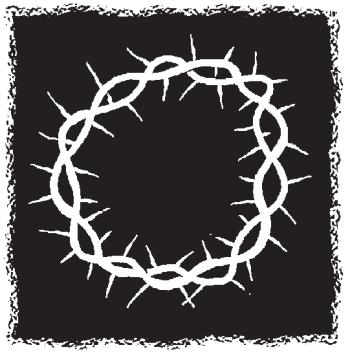

Danes Jezus počne prav to, kar sta pred stoletji delala Mojzes in Jozue. Pred božjim prestolom nas z dvignjenimi rokami blagoslavlja in moli za nas. Prestopili smo v njegovo kraljestvo in zdaj želi, da vemo, kako strastno nas ljubi – veliko bolj kot mi ljubimo svojega najboljšega prijatelja ali družinskega člana. Prepričati nas želi, da neodpustljivi grehi ne obstajajo. Želi, da se zavedamo, da lahko v vsakem trenutku prejmemo njegovo tolažbo, zlasti kadar smo izčrpani. Bolj ko se zavedamo, da je Jezus z nami, lažje bomo zavrnili misel, da moramo vso pot prehoditi sami. Predstavljajmo si podobo Jezusa z dvignjenimi rokami in opogumila nas bo, kot je opogumila Mojzesa in Jozueta toliko let nazaj. Ta preprosta, a globoka podoba nas lahko napolni z zaupanjem in prepričanjem, da lahko celo v najtežjih trenutkih vse zmoremo v Kristusu, ki nam daje moč.
Od nas samih je odvisno, kaj bomo naredili s postnim časom, ki je večji del še pred nami! Zopet se podajamo na strmo pot proti vrhu. Po njej ne hodimo sami, pa tudi vrh bo toliko lepši, kolikor več napora bomo vložili v našo hojo. Potujmo tako, da potem zares doživimo vso lepoto, veselje in srečo vrha.

p. Jože, župnik

%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%%

Pasijon

Ime izhaja iz latinske besede *passio,* kar pomeni *trpljenje.* V zahodni krščanski liturgiji je to popis Jezusovega trpljenja in smrti v 4 evangelijih, ki se bere ali igra v tednu pred veliko nočjo. Igrani pasijon je v naši župniji že skoraj tradicija. V času covid-epidemije okoliščine niso dovoljevale, da bi ga pripravili, zdaj pa je to zopet mogoče. Pogosto je slišati starše, ki imajo sedaj šolarje-veroukarje, kako pritrjujejo, da se spominjajo časov, ko so sami sodelovali pri pasijonu. Ali ni prav to največja spodbuda tudi za letošnje sodelovanje. Veroukarji – pa seveda tudi drugi, ki vas bomo prosili za sodelovanje, radi se odzovite. Taki spomini nas bodo spremljali v življenje in nas vsako leto znova spomnili, naj pogumno sprejemamo življenje, ki ga živimo, tudi takrat, ko je potrebno sprejeti križ (bolezen, razočarajna, nerazumevanja,…).

Vse postne sobote, koliko jih je še ostalo do cvetne nedelje, bomo imeli od 10h do 12h vajo – pripravo na pasijon – na igrani prikaz Jezusovega trpljenja.

Križev pot – je najbolj »domača« postna pobožnost. Z našim Odrešenikom se podamo na pot na Kalvarijo, ki jo mora tudi vsakdo izmed nas prehoditi. S Križanim lahko tudi sami molimo: Gospod, prosim te za to, kar je najtežje in najbolj trdo – prosim te za milost, da bi v vsem trpljenju svojega življenja prepoznal križ tvojega Sina, da bi v njem počastil tvojo nedoumljivo sveto voljo, da bi šel s tvojim Sinom po poti križa, dokler ti hočeš.

Pobožnost križevega pota pri nas opravljamo pred petkovo večerno mašo (17.45h) in pri obeh nedeljskih mašah. K »pozni« in k sodelovanju pri molitvi križevega pota pri nedeljski pozni maši vabimo naše župnijske skupine. Na župnijski spletni strani – v predalu POSTNI ČAS – smo naredili spored sodelovanja; tam ga lahko najdete. Radi sodelujmo in tako skupaj premišljujmo veliko skrivnost Gospodovega trpljenja, po katerem nam je zaslužil odrešenje in mesto na Očetovi desnici.

Praznik Gospodovega oznanjenja Mariji (25. 3.) je znanilec prihodnjega božiča. Obhajal se je najprej na vzhodu, od 7. stol. dalje pa tudi v Rimu. Z Marijinim privoljenjem in po delovanju Sv. Duha se je Božja Beseda naselila med nami. Praznik nas nagovarja, naj tudi mi sprejmemo Kristusa – kakor je to storila Devica Marija.
Za materinski dan se bomo v nedeljo, 26. 3. ob 8h in na Rodnem vrhu ob 10h staršem zahvalili za življenje. Materinski dan oz. dan staršev je pravi dan za to.

Srečanje ŽPSa

Večer na prvi torek v mesecu – tokrat je to že pojutrišnjem, je za člane našega Župnijskega pastoralnega sveta rezerviran za srečanje. Priročnik za člane župnijskega pastoralnega sveta nam ponuja v razmislek našo župnijo na sinodalni poti. V mesecu sušcu-marcu bomo ugotavljali, ali je Cerkev dom, ki sprejema vse in koliko je v njej prostora za dialog. Na vrsti bo hkrati seveda velikonočno praznovanje, tudi dogovor o blagoslovu velikonočnih jedi »na terenu« (letos blagoslavlja samo župnik). Člani ŽPSa – lepo vabljeni!

Post je ponižna sestopitev v nas same in do drugih.
Je pot vrnitve k Bogu, ki jo ovirajo naše nezdrave navezanosti, zadržujejo jo zapeljive zanke razvad, lažna varnost denarja in videza, jamranje žrtve, ki nas ohromi. Da bi lahko hodili, moramo razkrinkati te samoprevare. misli papeža Frančiška za postni čas

Odgovarja: p. Jože Petek, župnik
e-naslov: joze.petek@rkc.si , telefon: 031 338 191